

Szabadíts meg engem, Úr Isten

Könyörgés ellenségtől való szabadításért

Béza T., 1519–1605

140. zsoltár, Bourgeois L., Strasbourg, 1545

1. Szabadíts meg engem, Úr Is-ten, A gonosz csalárd ember-től;

Ö - rizz e - rő - szak - tevők el - len, Ments meg a vakme-rő nép-től!

2. Kik csak hamisságot gondolnak Mindenkor az ő szívükben, És hogy hadakat indítsanak, Azon vannak mindenképen.

3. Élesbben fenik ő nyelveket A kígyónak fullánkjánál, Mint áspis kígyó, egyebeket Megsértnek mérges ajkukkal.

4. Ments meg a gonoszok kezébül, Akik erőszakot tesznek, És igyekeznek szüntelenül, Hogy engemet megejtsenek.

5. A kevélyek tört vetnek nékem, És mindenütt hálót hánynak, Kötéllel megvonsszák ösvényem, Hogy engem megszorítsanak.

6. Én pedig mondék: Ó, Úr Isten, Te vagy én erős Istenem! Beszédem végyed füleidben, Hallgasd meg esedezésem!

7. Uram, segítség vagy te nékem, Mindennemű ínségemben, Azért védelmezd meg én fejem A hadakozó időben!

8. Ne engedd a hitetleneknek, Hogy elővigyék dolgukat! Hogy inkább ne kevélykedjenek, Rontsd meg gonosz szándékukat!

9-11. — — —

12. Tudom, hogy Isten a szegénynek Felfogja ügyét kegyesen, Megkegyelmez az erőtlennek, Ő igazságát jelentvén.

13. Az igazak szép énekekkel Dicsérik te szent nevedet, És örökké jó reménységgel Megmaradnak színed előtt!